

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/30/2017
Identifikačné číslo spisu: 3015200813
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200813.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): A. A., bytom Z., zastúpený JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, za účasti: 1/ Obec PriePASné, starostka obce, 906 15 Košariská, 2/ Obec Košariská, starostka obce, 906 15 Košariská, 3/ Varga Elektro, s. r. o., Ul. Ľ. Podjavorinskej č. 1061, Lučenec, 4/ O. A., XXX XX Z. XXX, 5/ Západoslovenská distribučná, a. s., Čulenova ul. 6, Bratislava, 6/ Správa ciest TSK, Brnianska ul. 36, Trenčín, 7/ Slovenský pozemkový fond, Búdkova ul. 36, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/25434-2/Pa zo dňa 09.09.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/124/2015-89 zo dňa 21. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/124/2015-89 zo dňa 21. júna 2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/25434-2/Pa zo dňa 09.09.2015 z r u š u j e a v e c r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi proti žalovanému priznáva úplnú náhradu trov konania pred Krajským súdom v Trenčíne, aj kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 13S/124/2015-89 zo dňa 21. júna 2017 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „S. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2015/25434-2/Pa zo dňa 09.09.2015, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolania žalobcu a O. A. a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Košariská č. Zn.: 12,R/2015-Koš zo dňa 16.7.2015 o umiestnení líniovej stavby „Kamerový systém“ na pozemkoch parcela č. KN-C 12044/1, 12919, 15274, 152281, 15315/1, 13229/2, 13165/2, 13989/5 a 14663 v katastrálnom území Z., vydané

na návrh Obce PriePASné.

2. Obec Košariská rozhodnutím č. Zn.: 12,R/2015-Koš zo dňa 16.7.2015 umiestnilo líniovú stavbu „Kamerový systém“ na vyššie uvedených pozemkoch za účelom zvýšenia bezpečnosti a prevencie proti vandalizmu na verejných priestoroch v Obci PriePASné s tým, že rozvodný optický kábel stavby bude uchytený na podporných bodoch verejného osvetlenia a elektrickej distribučnej sieti NN, vrátane kamier.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podaním zo dňa 2.6.2016, ktoré bolo Krajskému súdu v Trenčíne doručené po uplynutí 2-mesačnej zákonnej lehoty zdôraznil neudelenie súhlasu na umiestnenie stavby „Kamerový systém“ na pozemky v jeho vlastníctve, resp. spoluvlastníctve. Podľa jeho názoru plánovanú stavbu nemožno považovať za verejnoprospešnú stavbu v súlade s územným plánom Obce PriePASné. Za vážny nedostatok vyhodnotil fakt, že žalovaný neriešil problematiku ochrany osobných údajov a nepripravil bezpečnostný projekt. Krajský súd s prihliadnutím na obsah včas podaných žalobných dôvodov konštatoval medzi účastníkmi konania sporné otázky, a to zaťaženie žalobcových pozemkov umiestňovanou stavbou kamerového systému bez jeho súhlasu, príslušnosť Obce Košariská ako stavebného orgánu na konanie a rozhodnutie o návrhu Obce PriePASné a obava žalobcu z monitorovania jeho osoby.

4. Z dôkazov obstaraných správnymi orgánmi krajský súd zistil, že na návrh Obce PriePASné bolo začaté územné konanie o umiestnenie líniovej stavby v obci PriePASné. V oznámení o začatí územného konania, ktoré sa v súlade s § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) doručovalo formou verejnej vyhlášky z dôvodu umiestňovania líniovej stavby boli účastníci konania, vrátane žalobcu ako vlastníka stavbou dotknutých pozemkov riadne poučení podľa § 36 ods. 1 stavebného zákona o možnosti podať proti návrhu námietky najneskôr na určenom ústnom pojednávaní. Uvedené právo však neuplatnil a námietku nevzniesol žiaden z účastníkov územného konania. Až v následne podanom odvolaní žalobca uplatnil námietky, ktoré boli v podstate zhodné so žalobnými dôvodmi, a to i napriek zákonnému poučeniu v oznámení o začatí územného konania podľa § 36 stavebného zákona, ktoré vyjadruje koncentračnú zásadu územného konania. Podľa tejto zásady môžu účastníci konania a dotknuté orgány svoj nesúhlas s umiestnením stavby vyjadriť najneskôr na nariadenom ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej správnym orgánom. Z uvedenej koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení, resp. povolení stavby by mal byť všetok podstatný skutkový stav a podklady k nemu zistené pri ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním, a že stavebný úrad môže prihliadnúť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli pri ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej stavebným úradom, uplatnené. Pokiaľ teda na základe vyššie uvedeného je možné námietky a pripomienky k navrhovanej stavbe uplatniť len koncentrovane, t. j. pri nariadenom ústnom pojednávaní a miestnom šetrení alebo v stanovenej lehote (§ 36 ods. 1, 2 stavebného zákona) a neskôr nie je možné na ne prihliadnúť, nie je možné ich účinne uplatniť ani v odvolaní a ani v konaní pred súdom.

5. Krajský súd poukázal na to, že pri ústnom pojednávaní konanom dňa 16.7.2015 nebola zo strany účastníkov územného konania vznesená žiadna námietka. Z toho následne vyplýva, že v súlade s koncentračnou zásadou na dôvody uplatnené v správnej žalobe správny súd nemôže prihliadať, pretože žalobca ako účastník územného konania najneskôr na ústnom pojednávaní, o ktorom bol riadne a včas upovedomený v súlade s § 36 nepodal žiadne námietky voči návrhu na umiestnenie stavby, hoci tak mohol urobiť, a ktoré by mohli byť spôsobilými žalobnými dôvodmi pri súdnom prieskume napadnutého rozhodnutia.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia i postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom a žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 S. s. p. zamietol.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej uviedol, že nesprávnym procesným postupom mu bolo znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces a vo veci bolo rozhodnuté na základe nesprávneho právneho posúdenia.

8. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že námietky, ktoré uvádzal v odvolaní a ktoré uviedol aj v znení správnej žaloby poukazovali na nedodržanie a porušenie takých skutočností, na ktoré dodržanie mal prihliadať samotný stavebný úrad ako správny orgán z úradnej povinnosti. Poukázal pritom na ust. § 38 Stavebného poriadku a uviedol, že obci nedal súhlas na predmetné konanie, resp. na umiestnenie stavby a táto skutočnosť nevyplýva ani z celého územného rozhodnutia o umiestnení stavby. Zároveň zo znenia územného rozhodnutia o umiestnení stavby nevyplýva ani to, či je možné pozemky, ktoré patria do jeho vlastníctva vyvlastniť na navrhovaný účel, t. j. na účel osadenia líniovej stavby v podobe kamerového systému. Podľa jeho názoru kamerový systém nie je možné považovať za verejnoprospešnú stavbu. V rozhodnutí obce Košariská však nie je uvedené, akým zo spôsobov, ktoré umožňuje ust. § 38 stavebného zákona došlo k vydaniu územného rozhodnutia o umiestnení stavby. S touto skutočnosťou sa nezaoberala obec, ani žalovaný a následne ani krajský súd v napadnutom rozhodnutí.

9. Sťažovateľ ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2012 sp. zn. 8Sžp/27/2011 a na to, že postup krajského súdu nie je správny, ak sa odvoláva len na to, že nedošlo k uplatneniu námietok v rámci lehoty, ktorá na to bola daná a teda, že nebola dodržaná koncentračná zásada. Ako je uvedené v predmetnom rozsudku Najvyššieho súdu uplatnenie koncentračnej zásady nezabavuje stavebný úrad povinnosti postupovať v konaní v zmysle zásady zákonnosti vyjadrenej v ustanovení § 3 ods. 1 správneho poriadku.

10. Podľa názoru sťažovateľa sú mätúce vyjadrenia stavebného úradu, keď na jednej strane hovorí v rozhodnutí o realizácii stavby a dokonca uvádza, že sa má realizovať do 1 roka odo dňa právoplatnosti územného rozhodnutia a na druhej strane výslovne uvádza, že sa platnosť tohto rozhodnutia dlhšiu než dva roky vyžaduje vydanie stavebného povolenia.

11. Podľa sťažovateľa je aj ochrana osobných údajov veľmi potrebným hľadiskom, ktoré je nevyhnutné riešiť pri umiestňovaní stavby, akou je kamerový systém. Krajský súd sa ani s touto argumentáciou nijako nevysporiadal, hoci bol na to povinný. Sťažovateľ je toho názoru, že medzi dotknutými orgánmi, ktoré mali byť oslovené v súvislosti s umiestnením kamerového systému mal byť aj Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, a v súvislosti s tým bolo nevyhnutné spísať aj bezpečnostný projekt v zmysle ust. § 20 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých predpisov.

12. Sťažovateľ vzhľadom k uvedenému navrhol, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti navrhol, aby jej bol priznaný odkladný účinok, nakoľko obec by mohla pristúpiť k začatiu realizovania líniovej stavby kamerový systém, pričom v tomto prípade tomu bránia nesplnené zákonné podmienky pre realizáciu takejto stavby, a to v zmysle argumentácie v kasačnej sťažnosti uvedenej.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril účastník Obec Prieasné, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu v uvedenej právnej veci, súhlasí s právnym posúdením súdu a považuje ho za správne. Krajský súd zohľadnil a vysporiadal sa s argumentmi žalobcu, ktoré správne vyhodnotil a Obec Prieasné nemá pochybnosti o tom, že žalovaný postupoval v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, spoľahlivo zistil skutočný stav veci, správne posúdil predmetnú vec a keďže nezistil také dôvody, ktoré by bránili potvrdeniu rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby rozhodol preskúmaným rozhodnutím. Vzhľadom na uvedené považuje Obec Prieasné kasačnú sťažnosť za neopodstatnenú.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.).

15. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

16. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

18. Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo na základe žaloby sťažovateľa preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolania žalobcu a O. A. a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce Košariská č. Zn.: 12,R/2015-Koš zo dňa 16.7.2015 o umiestnení líniovej stavby „Kamerový systém“ na pozemkoch parcela č. KN-C 12044/1, 12919, 15274, 152281, 15315/1, 13229/2, 13165/2, 13989/5 a 14663 v katastrálnom území Z., vydané na návrh Obce Prieipasné.

19. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že obec Prieipasné podala dňa 25.6.2015 na Obec Košariská návrh na umiestnenie líniovej stavby „Kamerový systém“ v k. ú. Z.. Dňa 30.6.2015 Obec Košariská ako stavebný úrad oznámila začatie územného konania o umiestnenie stavby „Kamerový systém“ na pozemkoch parcela č. KN-C 12044/1, 12919, 15274, 152281, 15315/1, 13229/2, 13165/2, 13989/5 a 14663 v katastrálnom území Z. a súčasne nariadila ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 16.7.2015. V oznámení tiež poučila účastníkov konania o možnosti uplatniť námietky a pripomienky najneskôr na ústnom jednaní, inak sa na nebude prihliadať. Oznámenie stavebný úrad doručoval dotknutým orgánom a vzhľadom na veľký počet účastníkov konania bolo ako verejná vyhláška dňa 30.6.2015 vyvesené po dobu 15 dní na úradnej tabuly Obce Prieipasné do dňa 16.07.2015.

20. Dňa 16.07.2015 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, na ktorom k návrhu na umiestnenie predmetnej stavby neboli vznesené žiadne námietky. Po súhlasných vyjadreniach dotknutých orgánov stavebný úrad dňa 16.7.2015 vydal rozhodnutie č. Zn.: 12,R/2015-Koš o umiestnení líniovej stavby, „Kamerový systém“. Rozvodný samostatný optický kábel stavby bude uchytený na podporných bodoch verejného osvetlenia a elektrickej distribučnej siete NN, ktoré sa nachádzajú na pozemkoch parcela č. KN-C 12044/1, 12919, 15274, 152281, 15315/1, 13229/2, 13165/2, 13989/5 a 14663 v katastrálnom území Z., za účelom zvýšenia bezpečnosti a prevencie proti vandalizmu na verejných priestoroch v Obci Prieipasné. Prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu bolo vzhľadom na veľký počet účastníkov konania formou verejnej vyhlášky dňa 16.7.2015 vyvesené po dobu 15 dní na úradnej tabuli Obce Prieipasné.

21. Žalobca doručil dňa 31.7.2015 na Obec Košariská odvolanie proti rozhodnutiu o umiestnení stavby „Kamerový systém“. V ňom vyjadril nesúhlas s umiestnením stavby na jeho pozemku parcelné číslo 15313/1 a s monitorovaním, čo i len časti ktoréhokoľvek jeho pozemku. Tiež upozornil na absenciu bezpečnostného projektu týkajúceho sa prevádzkovania kamerového systému. Podľa výpisu z LV, č. XXXX pre k. ú. Z. svedčalo žalobcovi vlastnícke právo k parcele č. 15315/1 v podiele 1/1.

22. Na základe podaného odvolania žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 09.09.2015 zamietol odvolanie žalobcu vrátane ďalšieho odvolania účastníka konania O. A. a rozhodnutie orgánu verejnej

správy prvého stupňa potvrdil. V rozhodnutí o odvolaní poukázal na skutočnosť, že odvolatelia si v územnom konaní neuplatnili námietky k podanému návrhu, hoci tak urobiť mohli.

23. V zákonnej dvojmesačnej lehote žalobca podanou správnu žalobou napadol preskúmané rozhodnutie žalovaného, o ktorej rozhodol krajský súd kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom. V predmetnej žalobe, doručenej v lehote určenej k zákonom žalobca uviedol, že je vlastníkom nehnuteľností, na ktorých má byť líniová stavba umiestnená. Uviedol, že 4 kamery, ktoré majú byť rozmiestnené po obci sú v tesnej blízkosti jeho nehnuteľnosti. Upozornil, že navrhol umiestniť kamery bez možnosti otáčania, v záujme ušetriť verejné financie. Podľa jeho názoru starostovi nejde o monitorovanie obecného majetku, ale o sledovanie jeho osoby.

24. Podľa ust. § 441 S. s. p., v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

25. Podľa § 32 písm. a) stavebného zákona, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnenie stavby.

26. Podľa § 34 ods. 1 až 3 stavebného zákona, účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu. V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Účastníkmi územného konania nie sú nájomcovia bytov a nebytových priestorov.

27. Podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie

- a) spojenie pevným základom,
- b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu,
- c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe,
- d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia,
- e) umiestnenie pod zemou.

28. Podľa ust. § 43a ods. 2 a ods. 3 písm. h) a i) stavebného zákona, pozemné stavby sú priestorovo sústredené zastrešené budovy vrátane podzemných priestorov, ktoré sú stavebnotechnicky vhodné a určené na ochranu ľudí, zvierat alebo vecí; nemusia mať steny, ale musia mať strechu. Podľa účelu sa členia na bytové budovy a nebytové budovy.

Inžinierske stavby sú:

diaľkové a miestne elektronické komunikačné siete a vedenia, telekomunikačné stožiare, transformačné stanice,

diaľkové a miestne rozvody elektriny, stožiare, transformačné stanice, televízne káblové rozvody.

29. Podľa § 85 ods. 1 až 3 stavebného zákona, stavbu možno užívať len na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, prípadne v stavebnom povolení. Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie vyžadujú rozhodnutie stavebného úradu o zmene v užívaní stavby; na konanie o zmene v užívaní stavby sa vzťahujú primerane ustanovenia § 76 až 84 (t. j. ustanovenia upravujúce konanie o kolaudácii stavby).

Zmenu v užívaní stavby, ktorá je spojená so zmenou stavby prerokuje stavebný úrad pri stavebnom konaní a po jej dokončení vykoná kolaudáciu zmeny stavby. Zmenu v užívaní stavby, ktorá je spojená so zmenou stavby spočívajúcou v stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby a nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby môže prerokovať stavebný úrad v spojenom konaní o

zmene v užívaní stavby podľa odseku 1.

Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmenách podľa odseku 1 a 2 stavebný úrad nepovolí, ak sú v rozpore so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie.

30. Podľa § 76 ods. 1 a 3 stavebného zákona, dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

31. Podľa ust. § 78 stavebného zákona, účastníkmi kolaudačného konania (v tomto prípade konania o zmene užívania stavby) sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

32. V zmysle § 441 S. s. p., novoty v kasačnom konaní zásadne nie sú prípustné, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Z uvedeného dôvodu kasačný súd zameral svoje skúmanie len na tie dôvody kasačnej sťažnosti, ktoré vyplývali aj zo správnej žaloby (v znení podanom do uplynutia lehoty na podanie správnej žaloby).

33. Žalobca v žalobe (v zákonom určenej lehote) i kasačnej sťažnosti namietal stratu súkromia, úmysel sledovať jeho osobu osadeným kamerovým systémom. V súvislosti s predmetnými námietkami kasačný súd poukazuje na závery prijaté v publikovanom judikáte NS SR č. R 73/2014 (sp. zn. 6 Sžp/19/2012), v ktorom sa uvádza: „I. Z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia - osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní, resp. na základe ohlásenia stavebnému úradu v určitých zákonom ustanovených prípadoch), t. j. k porušeniu práva žalobcov na priaznivé životné prostredie v zmysle čl. 44 Ústavy SR (ďalej aj "ústava") týmto rozhodnutím nemôže reálne dôjsť“.

II. Rozhodnutie o umiestnení stavby však reálne do narušenia práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života nezasahuje, vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti ani dôjsť, čo vyplýva aj z časovej platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby“.

34. Z citovaného judikátu teda vyplýva, že o zásah do súkromného života umiestňovanou stavbou nedochádza a takáto námietka v súdnom konaní o preskúmanie rozhodnutia vydaného v konaní o umiestnení stavby neobstojí.

35. Prostriedkami územného plánovania sa záväzne riešia urbanistické a architektonické regulatívy, uličná a stavebná čiara, umiestnenie stavieb vrátane verejného dopravného a technického zabezpečenia a verejnoprospešných stavieb na pozemkoch. Územným rozhodnutím sa umiestňujú stavby na pozemku, mení sa využitie územia a chránia sa ním dôležité záujmy v území. Územným rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestnenie stavby na ňom a podmienky na projektovú prípravu stavby.

36. Z obsahu dokladov založených v administratívnom spise predloženom orgánom verejnej správy vyplýva, že objekty predstavujúce kamerový systém, ktorý bol predmetom územného konania majú byť umiestnené na existujúcich stĺpoch verejného osvetlenia, majú byť napojené na jestvujúcu elektrickú sieť z elektroinštalácie obecného úradu, z jestvujúceho rozvážača, doplnený o vývodový jednofázový istič s vypínacou charakteristikou B a prúdovým zaťažením 6 A a o zvodiče predpätia kategórie T1+T2. Z jednotlivých vyjadrení dotknutých orgánov vyplýva, že kamery majú byť osadené na verejných priestranstvách, najčastejšie na stĺpoch verejného rozhlasu (osvetlenia) a na obecných budovách. Ku každej kamere má byť privedený internetový signál a elektrická energia vzduchom alebo vzdušným vedením. Nahrávacie zariadenie s monitorom bude umiestnené na obecnom úrade. Podľa vyjadrenia Slovenského pozemkového fondu - Bratislava jestvujúce stĺpy verejného osvetlenia na dotknutých pozemkoch sú vo vlastníctve ZSE Distribúcia. Z iného dokladu vyplýva, že súčasť kamerového systému, a to optický kábel prenosu bude uchytený na existujúcom vedení verejného osvetlenia v obci Priepasné, ktorá je jeho vlastníkom. Z predložených dokladov teda jednoznačne nevyplýva, kto je

vlastníkom existujúcej líniovej stavby - stĺpov verejného osvetlenia, na ktorých má byť kamerový systém nainštalovaný.

37. V konaní bolo nesporne zistené, že časť kamerového systému má byť osadená na stĺpe verejného osvetlenia, ktorý sa nachádza na pozemku sťažovateľa. Správny súd v konaní neskúmal (v spise sa nenachádza príslušná dokumentácia), aké podmienky boli uložené stavebníkovi - vlastníkovi stĺpov verejného osvetlenia v príslušnom stavebnom povolení, vrátane obmedzenia vlastníckeho práva k pozemkom, na ktorých bola stavba realizovaná a spôsobu ich užívania. Možno sa preto len domnievať, že v danom prípade sa nejedná o vybudovanie novej stavby, ktorá má byť novo umiestnená, jedná sa o zmenu (rozšírenie) vo využívaní v súčasnosti už existujúcej stavby - stĺpov verejného osvetlenia.

38. Uvedenému názoru svedčí aj skutočnosť, že na inštaláciu kamerového systému nie je potrebná stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ako to vyplýva zo všeobecnej definície pojmu stavba podľa § 43 stavebného zákona, pretože kamerový systém má byť osadený na existujúcej inžinierskej stavbe, a to stĺpoch verejného osvetlenia.

39. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd sa nezaoberal obsahom jeho argumentácie uvedenej v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 S. s. p. viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Keďže sa v danom prípade nejednalo o preskúmanie rozhodnutia definovaného v ods. 2 citovaného ustanovenia, súd nemohol rozhodovať nad rámec dôvodov uvedených v žalobe. Ako bolo vyššie uvedené, sťažovateľ v správnej žalobe v zákonom určenej lehote relevantným spôsobom namietal len zásah do svojho súkromia umiestnenými kamerami. Nebolo povinnosťou správneho súdu vyhľadávať a zaoberať sa inými dôvodmi, napr. aj tými, ktoré boli uplatnené po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby, resp. v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu.

40. Z obsahu rozsudku krajského súdu napadnutého kasačnou sťažnosťou možno vyvodiť, že krajský súd sa zaoberal námietkou žalobcu uplatnenou správnu žalobou a túto vyhodnotil tak, že ju mal uplatniť najneskôr na ústnom pojednávaní konanom dňa 16. 7. 2015 v súlade s koncentračnou zásadou, a preto sa ňou bližšie nezaoberal. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd nezistil, že by krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva (obsiahnuté napr. v ust. § 53 a nasl.) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 v ods. 1 písmeno f) S. s. p. tak, ako to uviedol v kasačnej sťažnosti.

41. Nad rámec správnej žaloby a sťažnostných dôvodov kasačnej sťažnosti možno rozhodnúť v správnom súdnictve len vtedy, ak sa orgán verejnej správy dopustil väd značnej intenzity, na ktoré musí správny súd prihliadať ex offio a ktoré vedú k tomu, že na vydané napadnuté administratívne rozhodnutie alebo opatrenie možno nahliadať ako na paakt.

42. V zmysle základných princípov konania pred správnym súdom, pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti, verejného záujmu a konanie má predstavovať jednu zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

43. Medzi základné ľudské práva patrí napríklad právo na život <., osobnú slobodu <. a bezpečnosť <., slobodu prejavu <., svedomia, spolčovania, právo zhromažďovania a iné. Žalobca sa v žalobe ani kasačnej sťažnosti nedomáhal ochrany základného ľudského práva obsiahnutého v Deklarácii ľudských práv a slobôd obsiahnutých v čl. 1 až 20 cit. dokumentu.

44. V právnom poriadku SR chýba všeobecné zákonné vymedzenie pojmu nulita správneho rozhodnutia, resp. vymedzenie väd, ktoré nulitu (ničotnosť) správneho aktu spôsobujú. Judikatúra i teória správneho práva zhodne uvádzajú, že o paakt, ako správny akt, ktorý nevyvoláva zamýšľané účinky ide vtedy, ak sú jeho vady tak zásadné a zrejmé, že na neho „nemožno hľadieť“ ako na správny akt. Môže ísť napr. o nedostatok právneho podkladu, na základe ktorého sa rozhodovalo, nedostatok právomoc správneho orgánu, najťažšie vady v príslušnosti správneho orgánu, omyl v osobe adresáta a právna alebo faktická

nemožnosť realizácie rozhodnutia (por. Soňa Košičiarová, Správny poriadok - Komentár s novelou účinnou od 1. 1. 2004, Heuréka, 2004, str. 191).

45. I keď sa sťažovateľ v žalobe nedomáhal nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy a v kasačnej sťažnosti nenamietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom podľa § 440 ods. 1 písm. g) S. s. p., dospel kasačný súd k záveru, že je potrebné prihliadnuť na vady rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré spôsobili jeho nezákonnosť nad rámec sťažnostný bodov, z dôvodu ochrany zákonnosti, t. j. ex offio.

46. Z dôvodov uvedených vyššie, a to aj na základe obmedzeného obsahu administratívneho spisu dospel kasačný súd k názoru, že z podkladov pre rozhodnutie nevyplýval dôvod pre začatie konania o umiestnení stavby podľa § 32 a nasl. stavebného zákona (s prihliadnutím na definíciu stavby podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona), ale mohol nastať dôvod pre začatie konania o zmene užívania stavby podľa § 85 stavebného zákona, pre ktoré zákon stanovil iné podmienky a procesné postupy orgánu verejnej správy a iný okruh účastníkov konania ako je to v prípade územného konania.

47. Keďže sa v danom prípade nedala posúdiť správnosť právneho posúdenia veci orgánom verejnej správy z dôvodu nedostatku podkladov pre daný typ konania, z čoho vyvstala možnosť vydania duplicitného rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby, ktorá už existuje vo forme stĺpov verejného osvetlenia, čím sa rozhodnutie mohlo stať nevykonateľným, bolo ho potrebné z dôvodu jeho nezákonnosti zrušiť.

48. V prípade splnenia podmienok pre začatie konania o zmene užívania existujúcej stavby bude orgán verejnej správy vo vydanom rozhodnutí povinný určiť podmienky užívania inštalovaných zariadení s ohľadom na ochranu súkromného života a zásady regulujúce používanie kamerového systému umiestneného na verejnom priestore podľa osobitného právneho predpisu.

49. Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/124/2015-89 zo dňa 21. júna 2017, ktorým zamietol žalobu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462ods. 2 S. s. p.

50. O trovách súdneho konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S. s. p. tak, že úspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu. O konkrétnej výške trov sťažovateľa bude rozhodovať súdny úradník krajského súdu podľa § 175 ods. 2 S. s. p. po právoplatnosti tohto rozsudku.

51. Najvyšší súd nerozhodol o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti z dôvodu, že došlo k vydaniu rozhodnutia vo veci samej a sťažovateľ nešpecifikoval, akú závažnú ujmu on osobne utrpí realizáciou rozhodnutia žalovaného.

52. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.